

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 36Cb/569/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115226957
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Smolko
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2017:2115226957.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v konaní pred sudcom JUDr. Martinom Smolkom v právnej veci žalobcu: WM Consulting & Communication, s.r.o., so sídlom Sad A. Kmeťa 24, 921 01 Piešťany, IČO: 34 127 798, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s.r.o., so sídlom Sad A. Kmeťa 24, 921 01 Piešťany, proti žalovanému: I., právne zastúpený advokátom JUDr. Daliborom Pavelkom, so sídlom Pribinova 46, 920 01 Hlohovec, o zaplatenie 9.695,40 eur s príslušenstvom, takt

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 9.695,40 eur a úrok vo výške 15,90 % ročne zo sumy 4.634,44 eur od 26.9.2014 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy 4.634,44 eur od 26.9.2014 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa svojím návrhom doručeným súdu 05.11.2015, domáhal, aby súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 9.695,40 Eur spolu s ročným úrokom vo výške 15,90 % zo sumy 4.634,44 Eur od 26.9.2014 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 10% ročne zo sumy 4.634,44 Eur od 26.9.2014 do zaplatenia. Svoj návrh odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., uzavrel dňa 23.2.2011 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXX/XXXX (ďalej len „Zmluva o úvere“) so spoločnosťou IRISMARKET s.r.o., na základe ktorej jej poskytol peňažné prostriedky vo výške 4.644,00 eur s premennou referenčnou sadzbou BASE RATE PP + úroková marža 1,0% p.a., pričom úroky z omeškania boli dohodnuté vo výške 10 % p.a. + výška úrokovej sadzby aktuálna počas omeškania. Poskytnutý úver a úroky sa IRISMARKET s.r.o. zaviazal splácať v pravidelných mesačných vo výške 133 Eur, splatných k poslednému dňu v kalendárnom mesiaci, pričom prvá splátka úveru bola splatná dňa 31.03.2011. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 31.1.2014. Dohodou o pristúpení k záväzku zo dňa 23.2.2011 (ďalej len „Dohoda“) žalovaný I. pristúpil k záväzku spoločnosti IRISMARKET s.r.o. splatiť pohľadávku, ako i ku všetkým jej záväzkom vyplývajúcim zo Zmluvy o úvere. Na základe Dohody sa žalobca stal dlžníkom zo Zmluvy o úvere popri spoločnosti IRISMARKET s.r.o a obaja sa spoločne a nerozdielne zaviazali splatiť pohľadávku a ďalšie záväzky podľa Zmluvy o úvere. Na výzvu súdu oznámil žalobca, že suma 9.695,40 Eur pozostáva z nezaplatenej istiny 4.634,44 eur, príslušenstva vo výške 5.060,96 eur, ktoré pozostáva z úrokov vo výške 2.373,19 eur (za obdobie od 31.03.2011 do 25.09.2014 pri úročení vo výške 15,90% p.a.), z úrokov z omeškania vo výške 2 155,97 eur (vyčíslených z aktuálnej splatnej dlžnej sumy do 25.09.2014, pri úročení vo výške 8,00% p.a.) a poplatkov vo výške 231,80 eur. Žalobca uviedol, že čo sa týka platobnej disciplíny žalovaného, tento dlh čiastočne uhrádzal iba do 16.05.2011, v dôsledku čoho suma, ktorú by zaplatil v prípade riadneho a pravidelného splácania vzrástla.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 8.11.2016 namieta aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu, nakoľko je toho názoru, že medzi G. v postavení postupcu a žalobcom v postavení postupníka nedošlo k

platnému postúpeniu akejkoľvek pohľadávky G. voči jeho osobe. Na podporu týchto tvrdení poukazuje na porušenie ustanovenia § 92 ods. 8 veta prvá zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čílen časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Žalobca podľa neho nepreukázal, že by si Slovenská sporiteľňa, a.s., ako domnelý postupca splnila povinnosť, ktorú jej ukladá zákon za účelom postúpenia pohľadávky na iný nebankový subjekt, táto skutočnosť nevyplýva z príloh k žalobe a ani žalovaný žiaden súhlas k postúpeniu neudelil. Podľa názoru žalovaného, ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nebola ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1352/2014/C t.j. dňa 25.09.2014 postupiteľná, keďže postúpenie bolo objektívne neprípustné, zakázané a svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom, čo má za následok, že „postúpenie“ ako také bolo absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj navonok voči žalovanému ako dlžníkovi Slovenskej sporiteľne, a.s..

Ďalej žalovaný uvádza, že zo žalobcom predložených listín nevyplýva skutočnosť, že by na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1352/2014/CE zo dňa 25.09.2014 došlo k postúpeniu akejkoľvek pohľadávky Slovenskej sporiteľne, a.s. voči žalovanému. Tento záver vyplýva zo samotného obsahu zmluvy a to najmä z definície predmetu zmluvy. Podľa článku II. bod 2.1. zmluvy, ktorý obsahuje definíciu pojmov pre účely zmluvy, „Pohľadávka“ je každá jednotlivá pohľadávka Postupcu voči Dlžníkovi vrátane jej príslušenstva uvedená a špecifikovaná v Prílohe č. 1 k tejto zmluve, ktorá vznikla z bankových činností vykonávaných Postupcom alebo v súvislosti s nimi, najmä:.... Obsahom rovnakého ustanovenia zmluvy je potom i definícia pojmu dlžník teda osoby, ktorej dlh (resp. dlhu korešpondujúca pohľadávka banky) má byť predmetom postúpenia, keď „Dlžník“ je tretia osoba, s ktorou postupca uzatvoril úverovú zmluvu a ktorá je ako Dlžník označená v úverovej zmluve, alebo osoba, ktorá vstúpila do postavenia tejto osoby. Predmet zmluvy je potom v nadväznosti na definície vyššie uvedených pojmov v súlade s článkom V. bod 5.1 vymedzený ako dohoda zmluvných strán o odplatnom postúpení „Pohľadávok“ definovaných v súlade s článkom II. bod. 2.1 zmluvy, teda postúpenie pohľadávok voči osobám, ktoré možno v súlade so zmluvnou definíciou podradiť pod definíciu Dlžník. Žalovaný tvrdí, v žiadnom smere nespĺňa kritériá pre definíciu ako Dlžníka, ktorého dlh voči Slovenskej sporiteľni, a.s. mal byť predmetom postúpenia, keďže žalovaný s postupcom žiadnu úverovú zmluvu neuzatvoril a nevstúpil ani do právneho postavenia osoby, ktorá tak učinila. Z toho podľa žalovaného vyplýva jednoznačný záver, že žiadna pohľadávka Slovenskej sporiteľne, a.s. voči žalovanému nebola zmluvou o postúpení pohľadávok dotknutá a prípadné postúpenie pohľadávok banky na základe tejto zmluvy bolo možno aplikovať výhradne ak tak len na spoločnosť IRISMARKET, s.r.o. ako pôvodného dlžníka. Ostatne tento záver podľa žalovaného vyplýva i z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok str. 97-99 (č.l. 40-42), ktorá má obsahovať špecifikáciu postúpených pohľadávok, kde je ako dlžník postúpenej pohľadávky špecifikovaný výhradne dlžník - IRISMARKET, s.r.o. Údaje o žalovanom sú potom uvedené len na bližšie nešpecifikovanom a neočíslovanom zozname (č.l. 43), na ktorom však absentuje čo i len zmienka o akejkoľvek pohľadávke voči žalovanému, ktorá by mala byť predmetom postúpenia. Na základe uvedeného má žalovaný za to, že v konaní v ktorom sa žalobca domáha voči nemu zaplataenia žalovanej sumy nie je nositeľom aktívnej vecnej legitímácie, nakoľko žalobca sa titulom zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1352/2014/CE nikdy nestal veriteľom žalovaného.

Žalovaný vzniesol aj námietku premlčania a to vzhľadom k tomu, že posledná čiastočná úhrada pohľadávky Slovenskej sporiteľne z Úverovej zmluvy bola zrealizovaná v máji 2011 a v súlade s článkom 7.6.1. Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s., má banka právo pre prípad omeškania so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru t.j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti. Úver nebol riadne splácaný od samého začiatku, preto je podľa žalovaného dôvodné domnievať sa, že Slovenská sporiteľňa, a.s. v zmysle obvyklých bankových postupov v nadväznosti na vzniknuté omeškanie, ktoré vzniklo v prvom mesiaci splácania (február 2011) v krátkom čase vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru. Z tohto titulu žalovaný navrhuje, aby súd za účelom doplnenia dokazovania dopytoval Slovenskú sporiteľňu, a.s. v tom smere, kedy bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0286677008/2011 a zároveň, aby súdu predložila písomnosť, ktorou došlo k zosplateniu úveru resp. aby uložil Slovenskej sporiteľni, a.s. povinnosť osvedčiť inú právnu skutočnosť, od ktorej odvodzuje mimoriadnu splatnosť úveru.

Žalovaný namietal zmluvný úrok vo výške 15,90 %, nakoľko zo žaloby ani z jej príloh nie je v žiadnom smere zrejmé, akým spôsobom žalobca k takejto výške úrokovej sadzby dospel. Vo vzťahu k uplatňovaniu zmluvného úroku po vyhlásení splatnosti zároveň žalovaný namietá, že takýto postup nemá oporu v zákone, rozhodovacej praxi, ani v samotnej logike a povahe veci. Úrok predstavuje pre veriteľa ekvivalent, ktorého cieľom je kompenzácia toho, že nemá k dispozícii istinu úveru, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu s istinou v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a justifikuje nárok veriteľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie poskytnutej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatenia úveru. Na základe uvedeného žalovaný navrhol žalobu zamietnuť a priznať náhradu trov konania v celom rozsahu.

3. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného vyjadril dňa 15.12.2016, kde uvádza, že právny predchodca žalobcu splnil všetky povinnosti pred postúpením pohľadávky a dodržal tak zákonný postup podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z o bankách, nakoľko žalovanému zasielal viacero výziev z dôvodu omeškania. Výzvu zo dňa 20.07.2011, ktorou právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na zaplatenie omeškanej pohľadávky, žalobca prikladá k tomuto podaniu. Z ustanovení Všeobecných obchodných podmienok a zákona vyplýva, že banka nebola povinná žalovaného vyzvať na zaplatenie pohľadávky pred jej postúpením, nakoľko prvý úverový dlžník - spoločnosť IRISHMARKET s.r.o., prejavil svoj súhlas s postúpením predmetnej pohľadávky podpísaním zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 23.02.2011, súčasťou ktorej boli aj Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách pritom upravuje prípad, kedy banka postupuje pohľadávku bez súhlasu klienta. V zmluve si žalobca so žalovaným upravil práva a povinnosti odchylné od ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ktoré má dispozitívnu povahu. Zároveň žalobca považujeme za potrebné upozorniť na skutočnosť, že nakoľko nejde o spotrebiteľský spor, žiadne zákonné ustanovenie nezakazovalo, aby si zmluvné strany v obchodnozväzkových vzťahoch upravili práva a povinnosti odchylné od dispozitívnych ustanovení zákona.

Ďalej uviedol, že podľa čl. II bod 2.1. zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1352/2014/CE zo dňa 25.09.2014, dlžník je tretia osoba, s ktorou postupca uzatvoril Úverovú zmluvu a ktorá je ako dlžník označená v Úverovej zmluve, alebo osoba, ktorá vstúpila do postavenia tejto osoby. Podľa § 533 Občianskeho zákonníka, kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Podľa čl. bod 3 a 4 dohody o pristúpení zo dňa 23.02.2011, pristupujúci dlžník podpisom tejto dohody pristupuje k záväzku pôvodného dlžníka splatiť pohľadávku ako i ku všetkým záväzkom pôvodného dlžníka vyplývajúcim z úverovej zmluvy. Pristupujúci dlžník sa stáva dlžníkom z úverovej zmluvy popri pôvodnom dlžníkovi. Obaja dlžníci zo zmluvy o úvere - pôvodný dlžník a pristupujúci dlžník sú zaviazaní voči banke splatiť pohľadávku a plniť ďalšie záväzky podľa úverovej zmluvy spoločne a nerozdielne. Pristupujúci dlžník vyhlasuje, že v prospech banky splní popri pôvodnom dlžníkovi pohľadávku. Banka je oprávnená požadovať splnenie pohľadávky od ktoréhokoľvek z dlžníkov. Žalobca z dôvodu právnej istoty dopĺňa svoje písomné vyjadrenie zo dňa 02.05.2016 a prikladá k tomuto podaniu prílohu k zmluve o postúpení pohľadávok, a to časť týkajúcu sa žalovaného ako pristupujúceho dlžníka. V súvislosti s vyjadrením žalovaného žalobca uvádza, že pohľadávka zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 23.02.2011 sa stala splatnou v deň konečnej splatnosti úveru, ktorý bol v zmluve dohodnutý dňa 31.01.2014. Právny predchodca žalobcu k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru nepristúpil a teda pohľadávka bola zosplatená v zmysle ustanovení zmluvy o splátkovom úvere. Z vyššie uvedených dôvodov je zrejmé, že žalobca si svoj nárok na súde uplatnil riadne a včas, pred uplynutím 4 ročnej premlčacej doby.

V súvislosti s uplatneným príslušenstvom žalobca uvádza, že si uplatňuje voči žalovanému nárok na zaplatenie úroku aj po splatnosti úveru, nakoľko mu takýto nárok vyplýva jednak zo zákona, ako aj zo znenia bodu 7.4.2. a 7.4.3. Všeobecných obchodných podmienok. Čo sa týka výšky úrokovej sadzby, žalobca si voči žalovanému uplatňuje úrok v zmluvne dojednanej výške (čl. I bod 1 zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 23.02.2011), kde bola výška úrokovej sadzby dohodnutá ako Referenčná sadzba Base Rate PP zvýšená o úrokovú maržu 1,0 % pa. Potvrdenie o výške úrokovej sadzby Base Rate PP žalobca priložil k písomnému podaniu zo dňa 25.10.2016. Vzhľadom k vyššie uvedenému má žalobca za to, že zmluvný úrok si uplatňuje oprávnené, v súlade so zákonom aj uzavretou zmluvou a trvá na podanom návrhu v plnom rozsahu.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 03.02.2016 uviedol, že v zmysle rozhodovacej praxe (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6Co/312/2016 zo dňa 13.09.2016) je ustanovenie § 92 odsek 8 Zákona o bankách kogentnej povahy, čo znamená, že nie je možné sa od neho odchýliť. Predložený listinný dôkaz, výzva zo dňa 20.07.2011, však nie absolútne spôsobilým osvedčiť čokoľvek ani byť objektívnym dôkazným prostriedkom a to z viacerých dôvodov. Priemerný počítačovo zručný človek si totiž dokáže takúto listinu vyfabrikovať za pár minút. Za ďalšie žalobca nepredložil žiaden doklad preukazujúci doručenie listiny tohto obsahu spoločnosti IRISMARKET s. r. o.. Najpodstatnejšou je však tá skutočnosť, že takáto výzva objektívne ani nemohla byť spoločnosti doručená, nakoľko podľa verejne dostupných údajov z obchodného registra spoločnosť IRISMARKET s. r. o. dňa 20.07.2011 žiadne sídlo, prevádzku ani inú asociáciu s adresou K. Čulena 12. 917 01 Trnava, nemala. Naďalej zotrváva na svojom názore, že postúpenie ako také bolo absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Žalovaný opätovne žiada o vykonanie dôkazu a to zapožičanie úverového spisu od Slovenskej sporiteľne, a.s., z ktorého bude zrejmé, či a kedy bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru zo Zmluvy o úvere. Pre prípad, že by sa tvrdenia žalobcu o tom, že predčasná splatnosť úveru nebola vyhlásená ukázali byť pravdivé, vzhľadom k tomu, že pre každú mesačnú splátku plynie podľa § 392 odsek 2 Obchodného zákonníka osobitná premlčacia doba, vznáša žalovaný námietku premlčania vo vzťahu k všetkým čiastkovým plneniam, ktorých splatnosť nastala pred 04.11.2011. Žalovaný ďalej uvádza, že na základe ustálenej rozhodovacej praxe v zmysle ktorej odo dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti alebo odo dňa uplynutia riadnej splatnosti úveru nemožno požadovať od dlžníka zmluvne dohodnuté kapitalizované úroky pre úver, ale do úvahy prichádza len uplatňovanie nároku na úroky z omeškania.

5. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 14.03.2017 uviedol, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách má kogentnú povahu, nakoľko priamo zákon o bankách upravuje možnosť odchýliť sa od tohto zákonného ustanovenia v prípade, ak zákon ani osobitný predpis neustanovuje, že sa od tohto ustanovenia odchýliť nemožno. Nakoľko v danom prípade ide o obchodno-závazkový vzťah, žiadny zákon nevylučuje ani nevylučoval, aby sa zmluvné strany v zmluve dohodli odchylne od dispozitívnych ustanovení zákona o bankách. Žalobcovi preto nie je zrejmé, z akého dôvodu žalovaný obchádza bod 19.16 Všeobecných obchodných podmienok, ktorými je nepochybne viazaný. Žalobca teda opätovne uvádza, že svoju aktívnu legitimáciu v konaní už dostatočne preukázal. Žalobca zároveň zastáva právny názor, že aktívnu legitimáciu v konaní preukázal aj predložením oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 07.10.2014, ktoré priložil k žalobe zo dňa 04.11.2015. Nakoľko postúpenie pohľadávky oznámil žalovanému postupca, žalobca v zmysle § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka nebol povinný preukazovať aktívnu legitimáciu predložením zmluvy o postúpení pohľadávok, napriek tomu ju však z dôvodu právnej istoty v konaní už predložil. V súvislosti s preukázaním aktívnej legitimácie v konaní žalobca zároveň dáva do pozornosti Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. júna 2003, sp.zn. 4 Obo 210/01, v zmysle ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Žalobca opätovne uvádza, že v konaní jednoznačne preukázal, že mu bola postúpená pohľadávka voči žalovanému a preto považuje vyjadrenia žalovaného, že nie je v pozícii dlžníka z úverovej zmluvy, za bezpredmetné a neopodstatnené. Žalobca preukázal postúpenie pohľadávky voči žalovanému tak predložením oznámenia o postúpení pohľadávok zo dňa 07.10.2014, ako aj zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1352/2014/CE zo dňa 25.09.2014 spolu s prílohou, z ktorej vyplýva, že na žalobcu bola postúpená pohľadávka voči žalovanému. Žalobca si uplatnil svoju pohľadávku včas, pred uplynutím premlčacej doby, čo žalovaný žiadnymi relevantnými dôkazmi nespochybnil a nevyvrátil. Čo sa týka úroku po splatnosti úveru, tento si žalobca uplatňuje v súlade so zákonom, ako aj dohodnutými zmluvnými podmienkami, k čomu sa už vyjadril. Žalobca uvádza, že zotrváva na podanej žalobe a všetkých doterajších skutkových tvrdeniach v plnom rozsahu a žiada aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a priznal žalobcovi 100 % náhradu trov konania.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom žaloby a k nej pripojených listinných dôkazov, a to výpisom z obchodného registra žalobcu a spoločnosti IRISMARKET s.r.o., zmluvou o splátkovom úvere č. 0286677008/2011 zo dňa 23.02.2011 a s dohodou o pristúpení k záväzku k tejto zmluve, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 07.10.2014 adresovaným žalovanému, Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1352/2014/CE, výzvou na zaplatenie pohľadávky zo dňa 20.07.2011, Všeobecnými obchodnými podmienkami, Vyjadrením Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 28.04.2017, vyjadreniami účastníkov a s obsahom ďalších v spise pripojených listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

7. Zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0286677008/2011 zo dňa 23.02.2011 vyplýva, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľ poskytla spoločnosti IRISMARKET s.r.o. úver vo výške 4 644,00 Eur pri premennej úrokovej sadzbe referenčnej BASE RATE PP +úroková marža 1,0 % p.a., s konečnou splatnosťou dňa 31.01.2014. V zmysle bodu II. tejto zmluvy sa zmluvné strany dohodli na tom, že úver bude dlžníkovi poskytnutý po splnení odkladacej podmienky, a to po pristúpení k záväzku dlžníka pristupujúceho dlžníka Martina Suchoňa.

8. Z dohody o pristúpení k záväzku zo dňa 23.02.2011 vyplýva, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. uzavrela dohodu s pristupujúcim dlžníkom - žalovaným za účelom splatenia pohľadávky banky z úverovej zmluvy č. 0286677008/2011 na splatenie úveru v zmysle článku II. bodu 1 dohody, pričom pristupujúci dlžník sa týmto stal ďalším dlžníkom z úverovej zmluvy popri pôvodnom dlžníkovi. Obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne.

9. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 7.10.2014, vyplýva, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1352/2014/CE, uzavretej dňa 25.9.2014 postúpila banka pohľadávku z č. úveru 0286677008/2011 na žalobcu.

10. Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa ustanovenia § 365 prvá veta Obchodného zákonníka dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

12. Podľa ustanovenia § 369 Obchodného zákonníka Ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve.

13. Podľa ustanovenia § 502 ods. 1 prvá veta Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

14. Podľa ustanovenia § 503 ods.3, druhá veta Obchodného zákonníka, úroky je povinný zaplatiť odo dňa poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

15. Podľa ustanovenia § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

16. Podľa ustanovenia § 768k Obchodného zákonníka, ustanovenia o čase plnenia peňažného záväzku dlžníka (§ 340a), osobitné ustanovenia pre čas plnenia peňažného záväzku dlžníka, ktorým je subjekt verejného práva (§ 340b), ustanovenia o omeškaní dlžníka (§ 365) a ustanovenia o nekalých zmluvných podmienkach a nekalej obchodnej praxi (§ 369d) účinné od 1. februára 2013 sa nevzťahujú na záväzkové vzťahy uzavreté pred 1. februárom 2013.

17. Podľa ustanovenia § 526 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

18. Podľa ustanovenia § 533 Občianskeho zákonníka, kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Ustanovenie § 531 ods. 4 tu platí obdobne.

19. Podľa ustanovenia § 89 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, banka a pobočka zahraničnej banky pri vykonávaní bankových činností na území Slovenskej republiky uzatvárajú a vykonávajú obchody so svojimi klientmi na zmluvnom základe v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Klient má právo na uzavretie zmluvy o obchode v slovenskom jazyku, ako aj na poskytovanie informácií od banky a pobočky zahraničnej banky, na predkladanie podaní banke a pobočke zahraničnej banky a na uskutočňovanie inej komunikácie s bankou a pobočkou zahraničnej banky v slovenskom jazyku; týmto nie je dotknutá možnosť súbežného používania iných jazykov, ak to ustanovuje osobitný zákon alebo ak sa na tom banka alebo pobočka zahraničnej banky so svojim klientom písomne dohodnú, pričom klient má právo vybrať si rozhodujúci jazyk pre znenie zmluvy, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Banka alebo pobočka zahraničnej banky si so svojim klientom môžu zmluvne upraviť práva a

povinnosti z obchodov odchylné od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť; takáto zmluva musí mať formu a podobu vyžadovanú zákonom alebo dohodou účastníkov, pričom banka a pobočka zahraničnej banky zodpovedá za jej preukázateľné vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu najneskôr pri uzavretí obchodu a za jej uchovávanie a ochranu podľa § 42 ods. 1.

20. Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

21. Podľa bodu 19.16 Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s., klient súhlasí s tým, že Banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje Pohľadávky voči Klientovi, a to bez ohľadu na to, či sú budúce, súčasné, splatné, nesplatné, premlčané alebo nepremľčané, ako aj previesť na tretiu osobu akékoľvek svoje záväzky voči Klientovi. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči Banke alebo previesť svoje záväzky voči nej len s predchádzajúcim písomným súhlasom Banky; Banka nebude neodôvodnene odopierať súhlas s postúpením.

22. Podľa čl. bod 3 a 4 dohody o pristúpení zo dňa 23.02.2011, pristupujúci dlžník podpisom tejto dohody pristupuje k záväzku pôvodného dlžníka splatiť pohľadávku ako i ku všetkým záväzkom pôvodného dlžníka vyplývajúcim z úverovej zmluvy. Pristupujúci dlžník sa stáva dlžníkom z úverovej zmluvy popri pôvodnom dlžníkovi. Obaja dlžníci zo zmluvy o úvere - pôvodný dlžník a pristupujúci dlžník sú zaviazaní voči banke splatiť pohľadávku a plniť ďalšie záväzky podľa úverovej zmluvy spoločne a nerozdielne. Pristupujúci dlžník vyhlasuje, že v prospech banky splní popri pôvodnom dlžníkovi pohľadávku. Banka je oprávnená požadovať splnenie pohľadávky od ktoréhokoľvek z dlžníkov.

23. Podľa bodu 7.4.2. Všeobecných obchodných podmienok, úver sa úročí denne odo dňa poskytnutia úveru (vrátane) do dňa predchádzajúceho dňu splatenia úveru (vrátane). Klient je povinný zaplatiť banke úroky z úveru v posledný deň každého úrokového obdobia, t. j. časového obdobia dohodnutého v zmluve o úvere, resp. spôsobom v nej dohodnutým, počas ktorého sú bankou účtované úroky, na konci ktorého sú úroky splatné a po ktorom môže nasledovať ďalšie úrokové obdobie

24. Podľa bodu 7.4.3. Všeobecných obchodných podmienok, úroky sa počítajú na základe presného počtu uplynutých dní úrokového obdobia a úrokovej sadzby (sadzieb) platnej pre príslušné úrokové obdobie, vrátane prvého a posledného dňa úrokového obdobia.

25. Súd mal za preukázané, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1352/2014/CE, uzavretej dňa 25.9.2014 uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s., ako postupcom a žalobcom ako postupníkom bola na žalobcu postúpená pohľadávka vo výške 9 695,40 Eur, ktorej zaplatenie je predmetom tohto konania. Tým žalobcovi svedčí aktívna legitimácia v tomto spore, ktorá bola preukázaná predloženým oznámením o postúpení pohľadávky adresované žalovanému.

26. Po vykonanom dokazovaní mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu a spoločnosť IRISMARKET s.r.o. uzavreli dňa 23.02.2011 zmluvu o splátkovom úvere č. 0286677008/2011, na základe ktorej bol poskytnutý splátkový úver vo výške 4.644,00 Eur. K zmluve o splátkovom úvere č. 0286677008/2011 bola uzavretá písomná dohoda o pristúpení k záväzku medzi právnym predchodcom

žalobcu a žalovaným, ktorej obsahom bol záväzok žalovaného splniť v prospech banky pohľadávku popri pôvodnom dlžníkovi - IRISMARKET s.r.o.. Tým žalovanému svedčí pasívna legitimácia v tomto spore.

27. Žalovaná suma 9.695,40 Eur pozostáva z nezaplatenej istiny 4.634,44 eur, príslušenstva vo výške 5 060,96 eur, ktoré pozostáva z úrokov vo výške 2.373,19 eur (za obdobie od 31.03.2011 do 25.09.2014 pri úročení vo výške 15,90% p.a.), z úrokov z omeškania vo výške 2 155,97 eur (vyčíslených z aktuálnej splatnej dlžnej sumy do 25.09.2014, pri úročení vo výške 8,00% p.a.) a poplatkov vo výške 231,80 eur. Výpočet žalovanej sumy nebol zo strany žalovaného namietaný a rozporovaný. Súd ma za preukázané, že právny predchodca žalobcu a ani žalobca nevyužili právo mimoriadnej splatnosti úveru a k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru nepristúpili. Na základe uvedeného nastala konečná splatnosť úveru dňa 31.01.2014 v zmysle ustanovení zmluvy o splátkovom úvere a odo dňa nasledujúceho začala plynúť všeobecná premlčacia lehota. Žaloba bola na súde podaná dňa 05.11.2015, a teda nedošlo k premlčaniu pohľadávky.

28. Keďže žalovaný sa so zaplatením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, je povinný zaplatiť žalobcovi aj dohodnuté úroky z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy 4 634,44 od 26.9.2014 (t.j. odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky) do zaplatenia.

29. Nakoľko bol v zmluve o úvere dohodnutá výška úrokovej sadzby: referenčnej BASE RATE PP + úroková marža 1,0 % p.a., je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi aj zmluvný úrok za poskytnutie úveru vo výške 15,90 % ročne zo sumy 4 634,44 od 26.9.2014 (t.j. odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky) do zaplatenia.

30. Poskytnutý úver a úroky sa spoločnosť IRISMARKET s.r.o. zaviazala splácať v pravidelných mesačných vo výške 133 Eur, splatných k poslednému dňu v kalendárnom mesiaci, pričom prvá splátka úveru bola splatná dňa 31.03.2011. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 31.1.2014. Dohodou o pristúpení k záväzku zo dňa 23.2.2011 žalovaný pristúpil k záväzku spoločnosti IRISMARKET s.r.o. splatiť pohľadávku, ako i ku všetkým jej záväzkom vyplývajúcim zo Zmluvy o úvere. Na základe Dohody sa žalobca stal dlžníkom zo Zmluvy o úvere popri spoločnosti IRISMARKET s.r.o a obaja sa spoločne a nerozdielne zaviazali splatiť pohľadávku a ďalšie záväzky podľa Zmluvy o úvere. Spoločnosť IRISMARKET s.r.o. porušila svoje zmluvné povinnosti, neuhradila dohodnuté splátky riadne a včas a preto vznikla žalovanému povinnosť na úhradu dlhu žalobcovi a žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie dlžnej sumy zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0286677008/2011 spolu vo výške 9.695,40 Eur s riadnym úrokom vo výške 15,90 % ročne zo sumy 4 634,44 Eur od 26.9.2014 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy 4 634,44 Eur od 26.9.2014 do zaplatenia. Žaloba tak bola podaná dôvodne, a preto súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

31. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že procesne plne úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v celom rozsahu (za zaplatený súdny poplatok, trovy právneho zastúpenia), uložil žalovanému povinnosť ich žalobcovi zaplatiť s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd až po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na _____ súde, proti ktorého rozsudku smeruje (§ 355, § 362 CSP)

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 365 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 CSP).
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.